

ningen bør først og fremmest medføre en spredning fra højesteretsdommere til dommere i lavere retsinstanser, men ordningen bør også kunne medføre en spredning blandt højesteretsdommerne og blandt landsdommerne.

4.4.2. Udvalget finder, at en effektiv og praktisk måde at opnå en hensigtsmæssig spredning af bibeskæftigelse og biindtægter på, vil være at fastsætte et loft for den enkelte dommers indtægter ved bibeskæftigelse.

Udvalget finder, at loftet for biindtægter bør sættes i relation til en dommers løn i hovedstillingen, således at loftet fastsættes til en procentdel af den faste løn i hovedstillingen. Herved vil loftet kunne angives som et præcist beløb, der tager udgangspunkt i en løn, der er forskellig for dommerne i de forskellige retsinstanser, og hvis størrelse er almindeligt tilgængeligt. Dette vil samtidig indebære en klarhed om loftets størrelse for dommerne og for brugerne af dommernes bibeskæftigelse.

Udvalget foreslår, at en dommer højst må oppebære biindtægter, der svarer til 50 % af lønnen i hovedstillingen. Denne procentsats tilgodeser efter udvalgets opfattelse en række vigtige hensyn.

For det første er det udvalgets opfattelse, at et loft på 50 % vil medføre, at der vil opnås en tilstrækkelig effektiv spredning af bibeskæftigelsen og biindtægterne mellem dommerne – særligt mellem højesteretsdommerne og de øvrige dommere.

For det andet finder udvalget, at et loft på 50 % vil indebære, at der fremover vil blive en passende balance i forholdet mellem lønnen i hovedstillingen og indtægterne ved bibeskæftigelse for alle dommere. En procentsats på 50 % sikrer – selv med de undtagelser til loftet, som et flertal i udvalget anbefaler, jf. pkt. 4.4.3 nedenfor – at ingen dommer i praksis vil oppebære biindtægter, der ligger på niveau med eller over dommerens løn i hovedstillingen.

For det tredje finder udvalget, at et loft på 50 % er nødvendigt for at muliggøre, at dommere kan udøve bibeskæftigelse i et omfang, der også fremover tilgodeser den samfundsmæssige interesse i at kunne benytte dommere, herunder højesteretsdommere, til at varetage opgaver uden for domstolene.

Herudover finder udvalget, at det bør sikres, at ingen dommer, når bortses fra undtagelserne til loftet, jf. nærmere pkt. 4.4.3. nedenfor, kan oppebære biindtægter, der overstiger det beløb, som en højesteretsdommer højst kan oppebære i biindtægter. I praksis vil den supplerende begrænsning med hensyn til loftets størrelse kun have betydning for de retspræsidenter, der

har en højere løn i hovedstillingen end en højesteretsdommer.

Med udgangspunkt i lønniveauet pr. 1. april 2005 vil det årlige loft for biindtægter for dommerne i de forskellige retsinstanser efter forslaget være (afrundet til nærmeste 10.000 kr.):

Højesteretsdommere: 470.000 kr.

Højesterets præsident: 470.000 kr.

Landsdommere: 340.000 - 400.000 kr.

Landsretspræsidenter: 470.000 kr.

Dommere i Sø- og Handelsretten: 310.000 kr.

Vicepræsidenter i Sø- og Handelsretten: 400.000 kr.

Præsidenten i Sø- og Handelsretten: 470.000 kr.

Byretsdommere: 310.000 – 380.000 kr.

Byretspræsidenter: 420.000 – 470.000 kr.

4.4.3. Udvalget finder, at loftet for biindtægter som udgangspunkt bør gælde for al bibeskæftigelse, der varetages af dommere. For enkelte typer af bibeskæftigelse foreligger der imidlertid efter udvalgets opfattelse en særlig begrundelse for at holde biindtægterne uden for loftet.

Der er i udvalget enighed om at foreslå, at bibeskæftigelse ved *forfattervirksomhed* skal undtages. Forfattervirksomhed omfatter både udarbejdelse af juridisk faglitteratur, redaktionshverv i forbindelse med udarbejdelse af juridiske tidsskrifter mv. og anden forfattervirksomhed.

Udvalget lægger herved vægt på, at dommere ligesom alle andre bør have fri adgang til at skrive bøger, artikler mv. Hertil kommer, at dommeres faglitteratur på værdifuld måde bidrager til retsudviklingen inden for en række vigtige samfundsområder. Udvalgets kortlægning af dommeres bibeskæftigelse i en række europæiske lande har i øvrigt vist, at forfattervirksomhed holdes ude fra en eventuel begrænsning af dommernes bibeskæftigelse i samtlige lande.

Et flertal finder endvidere, at *bibeskæftigelse i de særlige domstole*, dvs. den særlige Klageret, Arbejdsretten og tjenestemandsrätterne, bør undtages, da de særlige domstole er en integreret del af domstolssystemet, hvor dommerne udfører domstolsarbejde på linie med arbejdet i de almindelige domstole.

Et medlem finder, at arbejdet i de særlige domstole enten må betragtes som almindeligt domstolsarbejde, der indarbejdes i dommernes arbejdstid og ikke kræver særskilt honorar, eller som et bijob, der på linie med andre bijobs ligger udenfor den almindelige arbejdstid og skal behandles på linie med andre bijobs.

Undtagelsen af forfattervirksomhed og de særlige domstole vil efter udvalgets forslag indebære, at dom-